

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. Peccatum & à Deo & ab omnibus creaturis odio habetur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

Isaia c. 30.

valcatis; saltem illud considerate in ordine ad vos
 Propter vestrum commodum & interesse. *Ambulate
 in lumine ignis vestri, & in flammis, quas succendisti.*
 Extremam vestram ruinam & damnationem, iam iam
 vobis imminentem, inspicite: ambulate in luce æterni
 ignis Inferni, à peccatis vestris & propter peccata ve-
 stra iam accensi. In hac luce plurima, quæ modo ve-
 latent, cognoscetis. Legetis ac intelligetis, quid sit
 Deus, qui offenditur: quid sit creatura, quæ cum offe-
 ndit: quàm exiguum & modicum bonum sit, quod la-
 teramini: quàm magnum & excellens bonum sit, quod
 perditis: quàm brevis & modica sit peccati voluptas &
 oblectatio: quàm longa pœnæ æternitas. Legetis
 quàm magnum malum sit peccatum, quod, videlicet,
 nullum sit malum, quod cum eo veniat in comparatio-
 nem; quod quovis alio malo, etiam ipsiusmet Inferni
 malo maius sit, & maximum inter omnia. O ignis
 fernalis, sis dux noster & illuminator! O lumen!
 ignis è peccato natus, qui contra idem peccatum nobis
 es antidotum: si nos vivos illuminaveris in præsentia
 ta, mortuos nos haud torquebis in futura. *Ambulate
 igitur peccatores in lumine ignis vestri:* ex hoc namque
 igne nascetur alius ignis sancti & puri amoris Dei: non
 timor pœnæ duntaxat; verum etiam timor offensæ
 Dei tanquàm frænum, quo ab omni peccato abstinere
 tis, vobis inseruiat.

*Peccatum, & à Deo, & ab omnibus
 creaturis odio habitum & male-
 dictum.*

Caput IV.

Sap.

Aug. lib. 7.

Odio sunt Deo impius & impietas eius; at diverso
 modo & ratione: peccatum per seipsum, & pec-
 cator propter peccatum. Quia, ut ait D. Augustinus
Non odit Deus Esau hominem, sed Esau peccatorem.
 Quod

Quod idē confirmat S. Hieronymus in hęc verba: *proū Ad Simpli-*
pens: Amat Deus hominem. vt artifex fabricam; sed odit cium. q. 2.
mala opera, quibus fabrica vrgetur in lapsum. Neq; pec-
 catum odio habetur duntaxat; verū etiam maledici-
 tur à Deo. Præcipiebat Deus in antiqua lege sua, vt
 Sacerdotes vnà cum Arca & vniuerso populo in certa
 quadam valle congregarentur, ibidemque è loco subli-
 miori prælecto libro legis altâ voce benedicerent omni-
 bus illis, qui legem obseruabant; iis verò, qui eandem
 transgrediebantur, maledicerent: totusque populus
 cuncta sigillatim approbaret, respondendo, Amen.
 Sacerdos dicebat: *Maledictus homo, qui facit scriptile: Deut. c. 27.*
 & populus respondebat, Amen. Sacerdos: *Maledi-*
ctus homo, qui non honorat patrem & matrem: & po-
 pulus respondebat, Amen. Eodem modo Sacerdoti-
 bus de reliquis legis præceptis pronunciantibus semper
 populus respondebat Amen. Vbi aduertendum, maledi-
 ctiones Dei non solum esse verbales, veluti sunt maledi-
 ctiones hominum; sed reales esse & efficaces, quia,
 quod indicant, efficiunt: & sicut benedicere Dei est
 benefacere, ita maledicere est castigare & punire. Hoc
 in passu parumper iam consistat peccator, & consideret,
 quot quantasque Dei maledictiones nocte dieque sibi
 congreget & accumulēt. Numerus maledictionum
 crescit iuxta numerum peccatorum: quot committit
 peccata, quot operatur transgressiones, quot vicibus
 aduersatur & rebellis est legi Dei: toties à Deo maledi-
 citur. Ecce igitur, quot maledictionibus repletur pec-
 catoris anima. *Maledictus erit in ciuitate, maledictus*
in agro. Maledictus ingrediens, & maledictus egrediens. Deut. c. 28.
 Et venient in eum omnes maledictiones ista, donec inter-
 eat. Quia non audiuit vocem Domini, nec seruauit
 mandata eius. Verū hęc nondum finis est extremæ
 peccatoris miserix. Odio habetur & maledicetur à
 Deo, & simul ab omnibus creaturis: etenim omnes
 creature vindicare nituntur iniuriam & Creatori suo
 & sibi illatam, eò quod peccator ipsis creaturis, ritè re-
 ctèque in obsequium Dei vsurpandis, malè & contra
 ipsammet Deum abusus fuerit. Quemadmodum, si
 famulus rebellis factus Domino suo, inimico eius ob-
 sequia

D s

S. Anselm. de similit. c. 102. sequia & famulatum præliturus abiret, non ipsum Dominum exacerbarer, sed etiam totam eius familiam iustissimè irritaret. Ad eundem modum, homo per peccatum fit rebellis Deo, & seruus aduersario & inimico sua defert obsequia & seruus non tantum iustam Dei iram prouocat; verum etiam totam eius familiam, cunctas, videlicet, creaturas ad

S. Gregor. Hom. 31. in Evang. indignationem concitat. Et iusto Dei iudicio omnia tuncur nobis ad usum ultionis, omnia in nostram conserant vindictam: quia que ad usum nature moderata accepimus, ad inordinatum usum culpa conuertuntur.

Quapropter mirum non est, peccato obnoxium in locorum quietem reperire eo quod in omni loco uiuos habeat inimicos: si in terra constitutus est, eum absorberet: si in aqua, suffocaret eum: si in aëre, peste eum iniceret: si in igne, flammis suis eum aboleret, nisi Deus iam dicta elementa impediret. Creaturae denique creaturæ suo modo semper promptæ sunt paratæ, ut peccatorem semper excrucient torquentque: veluti facient in Vniuersali Iudicio, & in ultimo, id Deo tunc permittente propter peccatam præsentem. O utinam in considerationem veniret tremenda

Sap. 5. ille dies, quando pugnabit cum illo orbis terrarum cum insensatis, quando omnes creaturæ cum Deo se erigunt contra rebelles eius: & armabit creaturæ ad uincendum inimicorum. Deus ipsemet vires æquivalentes creaturis suppeditabit; ut vindictam de sceleratis percipere possint. O si peccatores considerarent ac præteriret detentam ad eum diem! O si terribile tempus illud præfens semper eorum obuersaretur memoria. Quam lubenter vitam mutarent & mores, quam facillime insidem foret deserere vitam liberam sensus, & implere rationabilem virtutis semitam? Verum quæ ratio (quispiam interrogabit) creaturæ insensatæ sentirent, ut se de homine vindicent? Responderent

S. Hier. in Matth. c. 8. S. Hieronymus, quod omnes creaturæ etiam insensatæ sentiunt Creatorem, non intelligendo, sed obediendo: iram Dei sentiunt, obtemperando ei: non audiunt quod Deus loquitur; sed faciunt, quod Deus mandauit & præcipit, subiuo, promptissimè, absque uilæ resistentiæ.

ad minimum etiam Diuinae voluntatis nutum. Hanc
 veritatem egregie pertractat S. Chryſtoſtomus conſide-
 rans ac deſerbens punitionem & mortem Abſalonis: *in Pſalm. 7*
 eius iuſtitia miniſtri nulli alii fuerunt, niſi ipſemet crea-
 turæ rationales. Captus & ex arbore ſuſpenſus re-
 maſit, ac in ea mortuus. Miles ſeu apparitor, qui illuc
 conduxit Abſolonem, mulus fuit, cui inſidebat: *Pro*
mulus eum adduxit mulus. Patibulum fuit arbor:
pro ligno arbor. Laquei, quibus ſuſpenſus fuit, proprii
 eius exſcitare capilli: *pro fune coma.* Lictor ſeu executor
 iuſtitia, qui cum interreccioni dedit, & mortem iſtulit,
 fuit idem mulus, qui animali ſubducto arbore ſuſpendi-
 tur, ſtrangulatur à ramis & tranſfixo guttore moritur. *O*
neſandum meritum parricida! exclamat hinc D. Chryſo-
 ſtomus. O ſummam crudelitatem, impietatemque par-
 ticidæ filii mortem Dauid patri ſuo machinantis! *Iniu-*
riam patris non pugnantis gladius, non hoſtilis manus, non
accuſantis cæcus defendit; ſed vendicant ligna, arbor vici-
ſatur, rami defendunt: ſolæ creaturæ inſenſatæ ad mor-
 tem patricidæ filii concurrunt, vt de eo ſumant vindi-
 ctam. Echuſus idem ſanctus Doctor rationem reddit:
quia omni creatura mouetur, cum ipſum Dominum ſen-
ſeri moueri: omnes creature ſuo ſe conformant Crea-
tori, & ad vindictam concurrunt, quando Deum ita velle
& præcipere ſentiunt. Verùm ad vltimum miſeri
 peccatoris exterminium progrediamur. Peccator
 odio habetur & maledicitur à Deo, parum eſt: odio
 habetur, & perſecutionem ſuſtinet ab omnibus creatu-
 ris, & hoc parum eſt. Ecquid adhuc ſuper eſt? Num ma-
 ius malum excogitari poteſt? Vtique aliud in ſuper ma-
 lum erit: quia non ſolum in Inferno & Deo & cunctis
 creaturis odio erit; verum etiam à ſeipſo odio habe-
 bitur & maledicetur. O miſerabilem & execrabi-
 lem, quem peccator attingit, caſum! Peccator ſe à ſe
 diuidit & ſeparat. Idem odio habet, & habetur: odio
 ſeipſum habet, & odio habetur à ſeipſo. Eccece ra-
 tionem; quia propter intenſum odium, quo in Deum
 fertur & exiſtat peccator, cunctas creaturas, veluti
 Dei effectus odio perſequetur, & præſertim illas, in qui-
 bus expreſſa Dei continetur imago, veluti ſunt animæ
 noſtræ

LOVSEI
 DEREI
 20. II
 O. V

nostræ: & inter eas & seipsum & animam suam odio
 tenso & continuo inestabitur, quemadmodum inter
 sum & continuum odium est, quo ardet in Deum. Qu
 igitur hac miseriam peius excogitari potest? Odiob
 beriam Deo, à creaturis, & à seipso: esse obiectum mal
 dictionis & Dei, & creaturatum, & suiipsius? Hic est
 status peccatoris, hæc eius erit hæreditas in Inferno.
 Quod si igitur summum illud periculum euadere, ob
 umque omne effugere desideres, odio plusquam v
 niano nunc, antequam mors acceleret, inleat
 peccatum, & vitam cum moribus muta.

Peccatum, suiipsius pœna.

Cap. V.

S. Aug. in Psal. 36. **D**E peccatore asserit S. Augustinus: *Sibiipsi tormen
 est. Ipse est pœna sua, quem torquet conscientia*
S. Chrysostr. sua. Idem hoc confirmat S. Chrysostr. *dicens
 Hom. 6. ad pop.* *Magnum supplicium est peccare, etsi non puniatur.* Ver
 ritas hæc neque ipsos laruit Gentiles: vnde dixit Philo
Seneca. sophus moralis: *Maxima pœna peccantium est, peccare
 Et sceleris in scelere supplicium est: seu punitio peccati
 ipso peccato est.* Pro meliori veritatis huius notitia
 tria in peccato distinguenda sunt: culpa, reatus, & pœna.
 Et tamen si pœna remitteretur peccatori, eò quod Deus
 eum punire noller; nihilominus in culpa & reatu
 est pœna intrinseca, essentialis & inseparabilis, quæ pec
 cator semper excrucietur & torquetur à peccato.
S. Chrysostr. Hom. 21. Probatum primò quò ad culpam: quia culpa in quatu
 rum culpa nil aliud est, quàm *ordinatio quadam & de
 structio ordinis: etenim affectus, qui debebat esse or
 dinatus & directus ad Deum, inordinate convertitur ad
 creaturas: vnde cor peccatoris est cor inuersum, con
 deorsum: supra namque creaturas in Deo stare debet
 & stat sub illis contra Deum.* Hæc cordis inuersio &
 inordinatio in peccatore causat, ut is continuo affligatur
 cruciatu & tormento, & nunquam possit reperire
 quietem. Quemadmodum, si corpus nostrum firmum